

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobkyně: **T.C.A. - v.o.s. Technik Control Assistance**, IČO 25300342
sídlem Dobšická 2295/2, 669 02 Znojmo
zastoupená advokátem Mgr. Stanislavem Bodlákem
sídlem Sobotín 270, 788 16 Petrov nad Desnou

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 16. 7. 2018 domáhala ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v nezřízení přístupu do informačního systému stanic technické kontroly (dále jen „CIS“) žalobkyni na základě její žádosti ze dne 9. 5. 2018. Žalobkyně požadovala, aby soud prohlásil uvedený zásah za nezákonný, zakázal žalovanému v něm pokračovat a uložil žalovanému, aby do tří pracovních dnů od právní moci rozsudku zřídil žalobkyni přístup do CIS.

II. Žaloba

2. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že je provozovatelem stanice technické kontroly ev. č. 37.17 (dále též „STK“), provozovna Znojmo, Dobšická 2, kdy oprávnění k provozování STK a k provádění technických prohlídek silničních motorových a přípojných vozidel kategorií osobní automobily (L, M1, N1, O1, O2 vyhl. č. 103/1995 Sb.), užitkové automobily (M2, M3, N2, N3, O2, O3, O4, T vyhl. č. 103/1995 Sb.) a traktory a jejich přípojná vozidla (T, OT1, OT2, OT3, OT4 vyhl. č. 103/1995 Sb.) jí bylo uděleno rozhodnutím č. 147/96 Okresního úřadu Znojmo, referátu dopravy, ze dne 15. 7. 1996, č. j. dopr. 623/96-Pa. Souhlas k zahájení činnosti, resp. osvědčení k provozování STK, bylo žalobkyni uděleno rozhodnutím Okresního úřadu Znojmo ze dne 16. 4. 1999, č. j. dopr. 188/1999, a ze dne 20. 5. 1999, č. j. dopr. 279/1999.
3. Žalobkyně tvrdila, že oprávnění k provozování STK jí nebylo nikdy odňato, a to ani údajně pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 6. 2011, č. j. JMK 86642/2011 postupem podle § 59 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“). Žalobkyně upozornila, že ochrana proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobkyně proti citovanému rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 6. 2011, č. j. JMK 86642/2011, je předmětem soudního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10A 206/2017.
4. Žalobkyně dále uvedla, že dne 9. 5. 2018 podala u žalovaného žádost o zřízení přístupu do informačního systému stanic technické kontroly (CIS) v souladu s § 48a odst. 5 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb. Přípisem ze dne 11. 5. 2018, č. j. 67/2017-150-STK3/9, který byl žalobkyni doručen dne 14. 5. 2018, žalovaný sdělil, že žalobkyni nelze zřídit přístup do CIS, neboť žalobkyně není provozovatelem předmětné stanice technické kontroly ev.č. 37.17.
5. Žalobkyně je toho názoru, že shora uvedeným jednáním žalovaného, kterým nebyl žalobkyni zřízen přístup do CIS, a žalobkyni tak je faktickým zásahem (úkonem žalovaného) bráněno v provozování STK i přesto, že je držitelem jak platného oprávnění k provozování STK, tak osvědčení k provozování STK, došlo k zásahu do základního ústavního práva žalobkyně na svobodné podnikání ve smyslu čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Bez přístupu do CIS je provoz STK de iure i de facto nemožný. Tím je dána i aktivní legitimace žalobkyně k podání zásahové žaloby podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)
6. Žalobkyně s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2013, č.j. 6 Aps 1/2013-51 vyložila, že lhůta k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem podle § 84 odst. 1 s. ř. s., a to jak lhůta subjektivní, tak objektivní, byla zachována, když konec subjektivní lhůty (14. 7. 2018) připadl na sobotu (den pracovního klidu); nadto nezákonný zásah žalovaného dosud trvá.
7. Pasivní legitimace žalovaného žalobkyně opírá o § 48a odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., neboť žalovaný je správcem CIS a k žádosti provozovatele stanice technické kontroly (tedy i žalobkyně) je dle § 48a odst. 5 písm. b) téhož zákona povinen mu zřídit přístup do CIS.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 19. 10. 2018 popsal dosavadní průběh řízení. Konkrétně uvedl, že dne 15. 7. 1996 bylo Okresním úřadem Znojmo uděleno žalobkyni oprávnění č. j.

dopr. 623/96-Pa k provozování STK. Dne 31. 5. 2011 podala žalobkyně na Krajský úřad Jihomoravského kraje (doručeno dne 10. 6. 2011) žádost o změnu provozovatele této STK na nového provozovatele Smetana a Smetana s.r.o., IČO 6480565, sídlem Lažinky 71, 676 02 Moravské Budějovice (dále jen „společnost Smetana a Smetana s.r.o.“). V této věci bylo vedeno správní řízení pod sp. zn. SJMK 86488/2011/OD/ML., jehož výsledkem je pravomocné rozhodnutí č. j. JMK 86642/2011 ze dne 17. 6. 2011, na základě kterého došlo dnem 28. 6. 2011 ke změně oprávnění k provozování STK č. 37.17 na společnost Smetana a Smetana s.r.o. Společnost Smetana a Smetana s.r.o. začala dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení osvědčení č.j. JMK 94498/2011 ze dne 30.6.2011 provozovat provozovnu STK č. 37.17. Ve výroku tohoto rozhodnutí je explicitně uvedeno, že původní oprávnění ze dne 15. 7. 1996, č. j. 623/96-Pa, udělené žalobkyni Okresním úřadem Znojmo, pozbývá platnosti. V odůvodnění rozhodnutí je pak konstatováno, že žalobkyně při podání žádosti o změnu provozovatele prohlásila, že si je plně vědoma následků změny provozovatele provozovny STK ev.č. 37.17 a tím ukončení platnosti původních rozhodnutí o udělení oprávnění. Žalovaný dále konstatoval, že dne 16. 10. 2012 žalobkyně podala novou žádost o vydání oprávnění k provozování STK na stejné adrese jako provozovna č. 37.17 (řízení vedeno pod sp. zn. S-JMK 117099/2012/OD); této žádosti nebylo Krajským úřadem Jihomoravského kraje s konečnou platností vyhověno dne 21. 1. 2014 rozhodnutím č. j. JMK 5487/2014 ve spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 30. 9. 2015. Dne 22. 5. 2017 žalovaný obdržel podnět od Krajského úřadu Jihomoravského kraje k mimořádnému oprávněmu prostředku, tj. k přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 6. 2011, č. j. JMK 86642/2011, které nabylo právní moci dne 28. 6. 2011. Tímto rozhodnutím bylo uděleno oprávnění k provozování kombinované STK na adrese provozovny STK Dobšická 2, PSČ 669 02 Znojmo společnosti Smetana a Smetana s.r.o. a zároveň pozbylo platnosti původní oprávnění udělené žalobkyni. Ve spisovém materiálu je podání žalobkyně ze dne 21. 4. 2017 označeno jako odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 6. 2011, toto podání bylo doplněno dne 28. 4. 2017. Z odůvodnění podání vyplývá, že žalobkyně považuje den 6. 4. 2017, kdy nahlížela do spisu sp. zn. S-JMK 86488/2011, za den doručení rozhodnutí v předmětné věci. Krajský úřad Jihomoravského kraje citované podání žalobkyně vyhodnotil jako podnět k přezkumnému řízení a věc předložil žalovanému, který neformálním sdělením odpověděl žalobkyni s odkazem na § 96 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), že přezkumné řízení není pro uplynutí jednoleté lhůty od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí možno provést.

9. Žalovaný proto uzavřel, že k naplnění pojmových znaků nezákonného zásahu dle § 82 s. ř. s. nedošlo, neboť žalovaný jednal v souladu se zákonem a nikterak negativně do práv žalobkyně nezasáhl. Při posuzování věci ve správním řízení postupoval vždy v souladu s právními předpisy a trvá na svém stanovisku, že vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně není provozovatelem STK 37.17, není možno jí přístup do CIS STK zřídit.
10. Na základě uvedených skutečností žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě včasné žaloby (§ 84 odst. 1 a 2 s. ř. s.) přezkoumal postup žalovaného z hlediska žalobkyní tvrzených skutkových okolností a odpovídající právní úpravy, přičemž v souladu s § 87 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke

dni svého rozhodnutí. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

12. Základní právní rámec řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je dán § 82 s. ř. s., podle něhož platí: *Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
13. Podle § 48a odst.1 věta první zákona č. 56/2001 Sb. *informační systém stanic technické kontroly slouží k evidenci a vyhodnocování činnosti stanic technické kontroly, k sestavení protokolů o technické prohlídce, k evidenci kontrolních nálepek a k předávání informací ze stanic měření emisí do stanic technické kontroly.*
14. Podle § 48a odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb. *správcem informačního systému stanic technické kontroly je ministerstvo.*
15. Podle § 48a odst. 5 písm. a), b) zákona č. 56/2001 Sb. *správce informačního systému stanic technické kontroly zřídí přístup do informačního systému stanic technické kontroly provozovateli stanice technické kontroly a provozovateli stanice měření emisí do 3 pracovních dnů ode dne doručení (a) kopie osvědčení k provozování stanice technické kontroly zaslaného krajským úřadem podle § 57 odst. 4, nebo (b) žádosti provozovatele stanice technické kontroly o zřízení přístupu s příloženou kopií osvědčení, pokud byla žádost doručena dříve než kopie osvědčení podle písmene a).*
16. Z rozhodovací činnosti je městskému soudu známo, že mezi týmiž účastníky bylo vedeno řízení před zdejším soudem pod sp. zn. 10A 206/2017, ve kterém se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného Ministerstva dopravy spočívající v nerozhodnutí o odvolání žalobkyně ze dne 21. 4. 2017 proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 6. 2011, č. j. JMK 86642/2011, a které vycházelo ze stejných skutkových okolností jako v nyní projednávané věci.
17. Z obsahu správního spisu, jakož i z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2019, č. j. 10A 206/2017 – 57, je pak zřejmý skutkový stav věci tak, jak byl popsán oběma účastníky řízení. Zejména je z nich zřejmé, že dne 10. 6. 2011 podala žalobkyně do podatelny Krajského úřadu Jihomoravského kraje žádost o změnu provozovatele stanice technické kontroly evidenční číslo 37.17 v provozovně Znojmo, Dobšická 2. Tuto žádost za žalobkyni podepsal dne 1. 6. 2011 B. B. a součástí této žádosti byl závazek žalobkyně, že „společnost T.C.A. – v.o.s. Technik Control Assistance, IČ: 25300342 si je plně vědoma důsledků podané žádosti o změnu provozovatele, již nebude uplatňovat žádné nároky směřující k jakémukoliv provozování stanice technické kontroly na základě výše uvedeného oprávnění a osvědčení.“ O uvedené žádosti rozhodl správní orgán I. stupně dne 17. 6. 2011 pod č. j. JMK 86642/2011 tak, že udělil oprávnění k provozování STK podle § 54 odst. 4 a § 56 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, v tehdy platném znění, společnosti Smetana a Smetana s.r.o., IČO 63480565. Současně také konstatoval, že dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí o udělení změněného oprávnění k provozování STK, tj. dnem 28. 6. 2011, pozbývá platnost původní oprávnění k provozování STK udělené žalobkyni rozhodnutím Okresního úřadu Znojmo, referátu dopravy, č. j. 623/96-Pa ze dne 15. 7. 1996.

18. Dne 21. 4. 2017 podala žalobkyně podání, které označila jako odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 6. 2011, č. j. JMK 86642/2011 s tím, že jí bylo toto rozhodnutí jako účastníci řízení doručeno teprve dne 6. 4. 2017 v rámci nahlédnutí do spisu sp. zn. S-JMK 86488/2011, vedeného správním orgánem I. stupně, a to formou předání ověřené kopie tohoto rozhodnutí. Dne 28. 4. 2017 žalobkyně odvolání detailně odůvodnila. Obě tato podání žalobkyně byla Krajským úřadem Jihomoravského kraje předložena žalovanému Ministerstvu dopravy s označením věci: „vyrozumění o postoupení odvolání“. Byla konstatována obě zmíněná podání žalobkyně s tím, že správní orgán vyhodnotil odvolání jako odvolání podané proti pravomocnému rozhodnutí oprávněnou osobou, tudíž jako podnět k mimořádnému opravnému prostředku a postoupil jej ke konečnému rozhodnutí Ministerstvu dopravy.
19. Dne 31. 5. 2017 byl žalobkyni doručen přípis žalovaného ze dne 26. 5. 2017, č. j. 57/2017-150-STK3/3, adresovaný správnímu orgánu I. stupně a označený jako „T.C.A. - v.o.s. Technik Control Assistance – sdělení k podnětu k přezkumnému řízení“, z něhož vyplývá, že podání žalobkyně není odvoláním, že žalobkyně po celou dobu ve svých podáních činěných vůči žalovanému v rámci různých řízení (sp. zn. 39/2015-150-STK3, 81/2015-150-STK3 a 85/2015-150-STK3) uváděla obsah předmětného rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 6. 2011, kdy se podle něj i řídila a že nejsou jakékoliv pochybnosti o jeho doručení žalobkyni. Žalovaný s odkazem na ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu uzavřel, že lhůta k provedení přezkumného řízení v dané věci již marně uplynula, a že přezkumné řízení již nelze provést.
20. Dne 30. 6. 2017 požádala žalobkyně o zpřístupnění do systému CIS-STK pro stanici ev.č. 37.17. K žádosti připojila rozhodnutí Okresního úřadu Znojmo, referátu dopravy, ze dne 15. 7. 1996, č. j. dopr 623/96-Pa. Žalovaný reagoval na žádost neformálním přípisem, ve kterém žalobkyni sdělil, že není možné zřídit přístup do CIS STK, neboť „Ministerstvo žádost vyhodnotilo a zjistilo, že rozhodnutí o udělení k provádění technických prohlídek č. 147/96 ze dne 15. 7. 1996, č. j. dopr 623/96-Pa, pozbylo platnosti ... a to na základě pravomocného rozhodnutí vydaného Krajským úřadem Jihomoravského kraje, odborem dopravy, č. j. JMK 86642/2011 ze dne 17. 6. 2011, kterým bylo vyhověno žádosti žadatele o změnu provozovatele ze dne 31. 5. 2011. Součástí žádosti o změnu provozovatele provozovny ze dne 31. 5. 2011 bylo i prohlášení původního provozovatele společnosti T.C.A., že je si plně vědoma následků změny provozovatele provozovny a tím ukončení platnosti původních rozhodnutí o udělení oprávnění a společnost T.C.A. již nebude uplatňovat žádné nároky směřující k jakémukoliv provozování STK na základě dříve udělených oprávnění k provozování STK 37.17.“
21. Dne 9. 5. 2018 podala žalobkyně novou žádost, ve které opětovně požadovala zpřístupnění, resp. připojení k aplikaci (systému) centralizovaného informačního systému stanic technických kontrol (CIS STK) pro stanici ev.č. 37.17. Přípisem ze dne 11. 5. 2018, č. j. 67/2017-150-STK3/9, který byl žalobkyni doručen dne 14. 5. 2018, žalovaný sdělil, že žalobkyni nelze zřídit přístup do CIS STK, neboť žalobkyně není provozovatelem předmětné stanice technické kontroly ev.č. 37.17. Žalovaný konstatoval, že „Ministerstvo žádost vyhodnotilo a zjistilo, že žádost svým rozsahem nemění žádost podanou 30. 6. 2017 a není doložena žádná změna pravomocného rozhodnutí vydaného Krajským úřadem Jihomoravského kraje, odborem dopravy, č. j. JMK 86642/2011 ze dne 17. 6. 2011, kterým bylo vyhověno žádosti žadatele o změnu provozovatele ze dne 31. 5. 2011“.

22. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2017, č. j. 1 Afs 217/2017 – 34, a tam citovaná judikatura) je namíste ochranu v procesním režimu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
23. Stěžejní v projednávané věci je zodpovězení sporné otázky, zda je žalobkyně provozovatelkou stanice technické kontroly ev. č. 37. 17, na jejíž žádost správce informačního systému stanic technické kontroly (žalovaný) zřídí přístup do informačního systému stanic technické kontroly podle § 48a odst. 5 zákona č. 56/2001 Sb. či nikoli.
24. Zákon č. 56/2001 Sb. již ve znění ke dni vydání rozhodnutí ze dne 17. 6. 2011 vázal rozhodnutí udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly podle § 56 toliko na žádost fyzické nebo právnické osoby o toto oprávnění (srov. § 54 a § 55 cit. zákona). Žalobkyně byla v době podání žádosti jedinou osobou oprávněnou provozovat stanici (to vyplývá mj. i z obsahu její vlastní žádosti ze dne 31. 5. 2011 podané dne 10. 6. 2011). Žádost o změnu oprávnění spočívající ve změně provozovatele stanice pak z materiálního hlediska znamená kombinaci projevu vůle stávajícího provozovatele pozbýt oprávnění a projevu vůle nového provozovatele nabýt oprávnění k provozu totožné stanice. Následné rozhodnutí tomu odpovídá - stávající oprávnění je rozhodnutím odňato a stejným správním aktem je uděleno jiné osobě. Nové rozhodnutí tedy citelně mění a zasahuje práva stávajícího provozovatele stanice a současně založí oprávnění provozu stanice novému provozovateli.
25. Vycházejí z podkladů správního spisu a ze závěrů městského soudu soustředěných v rozsudku ze dne 12. 11. 2019, č. j. 10A 206/2017 – 57, od kterých soud nemá důvodu se odklánět, v projednávané věci nemá soud žádné pochybnosti o tom, že při podání žádosti ze dne 31. 5. 2011 bylo skutečnou a projevenou vůlí žalobkyně změnit oprávnění k provozu stanice ev. č. 37. 17 ve prospěch společnosti Smetana a Smetana s.r.o. Správní řízení o změně provozovatele stanice technické kontroly bylo podle názoru městského soudu vedeno zcela v souladu se zákonnými procesními pravidly správního řádu a podle speciálních pravidel zákona č. 56/2001 Sb.
26. V rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2019, č. j. 10A 206/2017 – 57 byla vyřešena též otázka včasnosti resp. opožděnosti podání žalobkyně označeného jako odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 6. 2011, č. j. JMK 86642/2011, které žalobkyně podala dne 21. 4. 2017. Městský soud v citovaném rozsudku shrnul, že „žalobkyně nijak věrohodně nezpochybnila ze správního spisu patrnou skutečnost, že jí rozhodnutí bylo předáno prostřednictvím osoby jejího jednatele, a to nejpozději dne 28. 6. 2011. Pokud žalobkyně odvolání podala až dne 21. 4. 2017, bylo toto odvolání zjevně opožděné. ... Správní orgán vyznačil na rozhodnutí, které bylo určeno i žalobkyni, datum nabytí právní moci dne 28. 6. 2011, tj. dnem, kdy se práva na odvolání vzdal budoucí provozovatel stanice. Jestliže je současně na tomto rozhodnutí stvrzeno podpisem i převzetí rozhodnutí jednatelem žalobkyně, logicky z toho vyplývá, že správní orgán I. stupně při vyznačování doložky právní moci musel vycházet z toho, že rozhodnutí již předtím převzal i

podepsaný jednatel žalobkyně. Pakliže zde chybí výslovný projev vůle žalobkyně o vzdání se práva na odvolání, městský soud podotýká, že tato lhůta by žalobkyně uplynula nejpozději 15 dní ode dne převzetí rozhodnutí, tj. nejpozději 14. 7. 2011 (počítáno od nejzazšího termínu převzetí rozhodnutí dne 28. 6. 2011). Faktické nabytí právní moci o nejvíce 15 dnů později, než bylo vyznačeno na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, však již nemůže změnit nic na tom, že toto rozhodnutí bylo žalobkyni oznámeno osobním předáním jednatelem, který vůči správnímu orgánu I. stupně vystupoval jménem žalobkyně a že právní moc rozhodnutí následkem toho nastala dokonce s několikaletým předstihem před dnem 6. 4. 2017, kdy žalobkyně tvrdí, že se s rozhodnutím poprvé seznámila při nablížení do spisu.“

27. Městský soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že v okamžiku podání žádosti žalobkyně ze dne 9. 5. 2018 o zpřístupnění, resp. připojení k aplikaci (systému) centralizovaného informačního systému stanic technických kontrol (CIS STK) pro stanici ev.č. 37.17 nebyla žalobkyně provozovatelem stanice technické kontroly evidenční číslo 37.17, neboť na základě žádosti žalobkyně ze dne 31. 5. 2011 bylo oprávnění k provozování uvedené STK rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 6. 2011, č. j. JMK 86642/2011, uděleno novému provozovateli, a to společnosti Smetana a Smetana s.r.o. Pokud žalovaný přípisem ze dne 11. 5. 2018, č. j. 67/2017-150-STK3/9, žalobkyni sdělil, že jí nelze zřídit přístup do CIS STK, neboť žalobkyně není provozovatelem předmětné stanice technické kontroly ev.č. 37.17., nelze v tomto postupu shledat naplnění podmínek pro poskytnutí ochrany v procesním režimu podle § 82 a násl. s. ř. s. ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. zamítl.
29. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl procesně úspěšný, účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. listopadu 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu